

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **A3/94 Property v.o.s.**, se sídlem Hlavní 450, 251 01 Herink
zastoupený advokátem JUDr. Robertem Zugarem, se sídlem v Praze, Laubova
1729/8

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha**, se
sídlím Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8 - Kobylisy

za účasti: **Ředitelství silnic a dálnic s.p.**, se sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Milošem Olíkem, sídlem Na Pankráci
1683/127, 140 00 Praha

o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v zápisu pozemků v katastru nemovitostí
v katastrálním území Ruzyně,

takto:

I. Určuje se, že zápis rozdělení pozemků žalobce do katastru nemovitostí provedený na základě žádosti obce Tuchoměřice o dozápis nově vzniklých pozemků do katastru nemovitostí podle geometrického plánu 3095-17-249-1/2019 ze dne 16. 9. 2020, byl nezákonný.

II. Žaloba, již se žalobce domáhal, aby žalovaný obnovil stav v katastru nemovitostí před tímto zásahem, se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobce a žalovaný jsou povinni zaplatit státu na náhradě nákladů řízení celkem částku 21 401 Kč, a to každý jednou polovinou, tedy žalobce částku 10 700,50 Kč, a žalovaný částku 10 700,50 Kč, do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

V. Zúčastněná osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl postup katastrálního úřadu, který na základě ohlášení obce Tuchoměřice (která byla obeslána, zda chce být zúčastněnou osobou v tomto soudním řízení, ve stanovené době toto právo neuplatnila) provedl rozdělení pozemků parcelních čísel 2917/34, 2917/37 a 2917/38, katastrální území Ruzyně (z těchto pozemků byly odděleny pozemky nových parcelních čísel), a to úkonem ze dne 15. října 2020 pod sp. zn. Z-31930/2020-101. Žalobce se domáhal prohlášení nezákonnosti tohoto zásahu a stanovení povinnosti, aby soud žalovanému přikázal, aby obnovil stav v katastru nemovitostí před tímto zásahem.

[2] Žalobce v žalobě uplatnil tyto žalobní body. Namítl, že v rozporu s ust. § 9 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „katastrální zákon“), nevyznačil úřad plombu při zahájení řízení, čímž jej zbavil práva brojit proti postupu úřadu v průběhu řízení. Nesouhlasí s tím, že v případě zápisu jiných údajů podle ust. § 28 katastrálního zákona se plomba nevyznačuje, neboť žalobce byl dotčen na svém vlastnickém právu tím, že celková výměra pozemků v jeho vlastnictví je po provedeném zápisu menší o 1 m², se změnou mu pak vzniknou další povinnosti (podání daňového přiznání z důvodu změny v počtu pozemků).

[3] Dále uváděl, že i pokud by nedošlo k zápisu práv, ale jiných údajů, pak by takový zápis mohl být proveden pouze na základě ust. § 31 katastrálního zákona, k čemuž nedošlo, neboť zápis byl proveden na ohlášení třetí osoby, nikoliv vlastníka pozemků. Jednalo se o pozemky, jejichž vlastníkem byl pouze žalobce, což je rozdíl oproti původnímu postupu o ohlášení třetí osoby ze dne 29. 1. 2020.

[4] Namítá, že nebyla splněna ani podmínka ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s ust. § 30 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „katastrální vyhláška“), tedy existence rozhodnutí, ze kterého by změna vyplývala, neboť územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017, čj. MCP6 002224/2017 a koordinační situace nesplňují zákonné podmínky pro jejich použití jako podklad pro zápis změn do katastru nemovitostí, kdy by takovým rozhodnutím muselo být územní rozhodnutí o dělení pozemků podle ust. § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), nebo rozhodnutí o umístění stavby podle ust. § 82 odst. 3 stavebního zákona (žalobce odkazuje na komentářovou literaturu). Územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017 neobsahuje odkaz na žádný situační plán, ze kterého by bylo zřejmé, jak se mají pozemky rozdělit, tento plán dodala obec Tuchoměřice až poté, co jí na to upozornil žalovaný. Tento plán nemůže být podkladem pro rozhodnutí, neboť použité měřítko 1 : 1 000 neumožňuje přípravu

geometrického plánu, jenž by přesně odpovídal situačnímu plánu, situační plán je zřejmě z roku 2016 a geometrický plán z roku 2019.

[5] Žalobce uvedl, že žalovaný provedl zápis rozdělení pozemků i u jiných vlastníků, ač pro to neměl situační plán či územní rozhodnutí, což podle názoru jeho postup rovněž znevěrohodňuje.

[6] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. Plomba nebyla vyznačena, neboť se nejednalo o změnu vlastnictví, tedy zápis práva. Rozdíl ve výměře pozemků je důsledkem zaokrouhlování (týká se parcely č. 2917/38, jejíž výměře před rozdělením činila 5 035 m², součet její výměry v novém stavu činí 5 034 m², vnější hranice se však nezměnila), zaokrouhlování upravuje ust. § 2 písm. g) katastrálního zákona (zaokrouhlena nahoru byla parcela č. 2917/14 z 190,82 m² na 191 m², dolů všechny ostatní parcely, rozdíl činil – 1,13 m²). Zápis jiných údajů a jejich změn se podle ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona provádí na podkladě ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, případně doloženého rozhodnutím nebo souhlasem, ohlášení provedla obec Tuchoměřice. U ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky je postavení ohlašovatele potřeba hodnotit ve vztahu k předmětu rozhodnutí, nikoliv ve vztahu k předmětu jednotlivých ohlášení, nikoliv pouze vlastníkem. Soulad dělení pozemku v geometrickém plánu s výrokem územního rozhodnutí je nutné ověřit jiným způsobem, což upravuje ust. § 92 odst. 4 katastrálního zákona. Ve výroku územního rozhodnutí jsou uvedeny mj. předmětné pozemky, v textu rozhodnutí na str. 12 uvedena zastavěná plocha stavbou, pozemky tak je možné vymezit, hranice trvalého záboru pozemků je znázorněna v grafické příloze územního rozhodnutí, další parcely byly vytvořeny pro stavbu cyklostezky (SO 150) a mimoúrovňové křižovatky Aviatická (SO 110), soulad tak má žalovaný za prokázaný. Dále vydal stavební úřad sdělení ze dne 6. 3. 2020, ve kterém potvrdil soulad geometrického plánu s územním rozhodnutím. Geometrický plán a dokumentace ve stavebním řízení byly způsobilým podkladem pro vydání rozhodnutí.

[7] Zúčastněná osoba s žalobou nesouhlasila, opakovala v podstatě argumentaci žalovaného, a navrhovala žalobu odmítnout, případně zamítnout.

[8] K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž setrval na své žalobní argumentaci, uvedl, že u jiných vlastníků žalovaný žádnou opravu chyb neprovedl, namítá nesprávný výklad katastrální vyhlášky, územní rozhodnutí podmínky pro dělení pozemků nestanovuje. Dále předložil znalecký posudek č. 370 ze dne 7. 4. 2021 a namítl, že západní hranice pozemku parc. č. 2917/116 neodpovídá hranici záboru podle grafické přílohy územního rozhodnutí, z tohoto posudku dále vyplývá, že geometrický plán nebyl vyhotoven na základě situačního výkresu, který byl připojen k územnímu rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017, a i kdyby zpracovatel měl k dispozici pouze analogový podklad, nemohlo by dojít k takovým rozdílům zobrazení, jaké jsou popsány v posudku.

[9] Z předloženého správního spisu je patrné, že obec Tuchoměřice podala žádost o zápis nově vzniklých pozemků do katastru nemovitostí podle přiložených geometrických plánů č. GP č. 623-17-249-1/2019, GP č. 3092-17-249-1/2019 a GP č. 3122-17-249-1/2019 a částečný zápis GP č. 3095-17-249-1/2019, doručeno žalovanému dne 4. 2. 2020, s přílohami geometrických plánů a územním rozhodnutím odboru výstavby Úřadu městské části Praha

6 ze dne 3. 2. 2017, čj. MCP6 002224/2017 (dříve a dále v textu označované také pouze jako „územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017“ nebo pouze obecně „územní rozhodnutí“), které nabylo právní moci 24. 3. 2017, na umístění stavby „nové Mimoúrovňové křižovatky (MÚK) Aviatická“ včetně úprav komunikací a dalších úprav stanovených ve výroku, kdy součástí stavby jsou mj. i stavební objekty SO 110 a SO 150 (řízení Z-4947/2020-101).

[10] Dále obec Tuchoměřice doručila dne 16. 9. 2020 žalovanému žádost o dozápis nově vzniklých pozemků do katastru nemovitostí podle příloženého GP č. 3095-17-249-1/2019 s geometrickým plánem (řízení Z-31930/2020-101).

[11] Další skutečnosti soud zjistil z předložených listin žalobcem, neboť nejsou součástí správního spisu (žalovaný ve vyjádření pravost těchto listin nezpochybňoval).

[12] Sdělením odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 ze dne 6. 3. 2020, čj. MCP6 085988/2020, tento úřad sdělil, že obdržel žádost o potvrzení souladu geometrických plánů s vydaným územním rozhodnutím ze dne 3. 2. 2017, a tento soulad potvrdil mj. i pro geometrický plán č. 3095-17-249-1/2019.

[13] Žalobce dále předložil znalecký posudek znalce ing. Václava Kellnera ze dne 7. 4. 2021, č. 370, který vycházel z podkladů záznamu podrobného měření změn č. 3095, protokolu o vytyčení hranice pozemku, celkového situačního výkresu ověřeného Úřadem městské části Praha 6, žádosti o dozápis pozemků včetně kopie geometrického plánu č. 3095-17-249-1/2019 a výměnného formátu digitální katastrální mapy. Dospěl k závěru, že zákres průběhu nových hranic pozemků vzniklých na základě geometrického plánu pro rozdělení pozemků č. 3095-17-249-1/2019 se neshoduje se zákresem stavebních objektů a záborů podle situačního výkresu, tvořícího grafickou přílohu Územního rozhodnutí vydaného odborem výstavby Městské části Praha 6 ze dne 3. 2. 2017, geometrický plán nebyl vyhotoven na základě situačního výkresu, který byl k tomuto územnímu rozhodnutí připojen, a i pokud by zpracovatel geometrického plánu měl k dispozici pouze analogový podklad, nemohlo by dojít k takovým rozdílům zobrazení, jaké jsou popsány v posudku.

[14] Soud ve věci ustanovil znalce ing. Pavla Vašíčka, který předložil znalecký posudek č. 170/23. K otázkám soudu tento znalec uvedl, že porovnáním parcelních čísel pozemků uvedených v rozhodnutí o umístění stavby a výchozích parcelních čísel v geometrickém plánu jsou všechna parcelní čísla obsažena v geometrickém plánu v rozhodnutí o umístění stavby, vizuální porovnání analogové formy situačního výkresu rozhodnutí odpovídá analogové formě geometrického plánu. Ke znaleckému posudku ing. Václava Kellnera znalec uvedl, že v geometrickém plánu jsou pozemky oddělené nejen podle trvalého záboru, ale i pro vlastnické změny pozemků, a tedy v rámci znaleckého posudku tohoto znalce došlo k posouzení rozdílných hranic. Dále znalec uvedl, že na základě veškerých předložených analogických podkladů může konstatovat, že jedním z podkladů pro vyhotovení geometrického plánu 3092-17-249-1/2019 v katastrálním území Ruzyně mohla být grafická příloha Územního rozhodnutí vydané Městskou částí Praha 6 pod čj. MCP6002224/2017 ve své digitální podobě.

[15] Soud provedl ve věci doplnění dokazování znaleckým posudkem ing. Pavla Vašíčka a výsledkem znalce při ústním jednání dne 20. dubna 2023, znalce ing. Václava

Kellnera vyslechl soud při ústním jednání dne 21. 4. 2022. Znalecký posudek znalce ing. Vašíčka soud dále nařídil doplnit, oba znalce pak soud znovu vyslechl při ústním jednání dne 27. března 2025. Hodnocení těchto důkazů je provedeno v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

[16] Při ústním jednání dne 30. října 2025 účastníci a zúčastněná osoba na svých procesních návrzích setrvali, žalovaný opětovně navrhoval žalobu odmítnout, za shodné prohlásili, že žalobce v době vyhlášení rozsudku není knihovním vlastníkem předmětných pozemků.

[17] O žalobě soud rozhodl meritorním rozsudkem ze dne 20. 4. 2023, čj. 6 A 122/2020-160. Tento rozsudek byl k podané kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2024, čj. 2 As 145/2023-41, který nabyl právní moci dne 19. 4. 2024. Na základě tohoto rozsudku Nejvyššího správního soudu zdejší soud usnesením ze dne 13. června 2024, čj. 6 A 122/2020-229, odmítl. Toto usnesení bylo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. července 2024, čj. 2 As 145/2024-29, zrušeno, a věc byla zdejšímu soudu vrácena k dalšímu řízení. Ve věci tak soud znovu vydal meritorní rozsudek dne 27. března 2025, čj. 6 A 122/2020-308, kterým žalobě vyhověl a rozhodl o nákladech řízení. Tento rozsudek byl zrušen ve všech výrocích rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2025, čj. 2 AS 94/2025-56. Důvodem pro zrušující rozsudek byla právní skutečnost, že žalobce již není a nebyl v rozhodování soudu knihovním vlastníkem pozemku. Soud tak v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu jako se zúčastněnou osobou jednal s novým knihovním vlastníkem, a tomu poté upravil i formulaci výroku rozsudku.

[18] Dále byl správní spis doplněn žalovaným na výzvu soudu, a obsahuje rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 19.1.2021, čj. OR-1160/2020-101. Tímto rozhodnutím nebylo vyhověno nesouhlasu žalobce podle ust. § 36 odst. 4 katastrálního zákona, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ust. § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona (žalobce se v tomto řízení u katastrálního úřadu domáhal mj. evidence pozemků parc. č. 2917/34, 2917/37, 2917/38, 2917/113, 2917/114, 2917/116, 2974/12, 2974/13 a 2974/16 v katastrálním území Ruzyně a ohledně zápisu pozemků v rámci řízení Z-4947/2020-101). Z jeho návrhu na opravu chyb v katastrálním operátu ze dne 11. listopadu 2020 je patrné, že se žalobce domáhal v souboru popisných informací zrušení pozemků parc. č. 2917/113, 2917/114, 2917/116, 2974/12, 2974/13 a 2974/16, o zde stanovené výměře, a zápisu pozemku 2917/34, 2917/37, 2917/38 o navrhované výměře, že v souboru geodetických informací zakreslí jeho pozemky jako byly zakresleny před zápisem rozdělení pozemků, a že obnoví stav zápisu v katastru před provedením změny v řízení Z-4947/2020. Odvolání žalobce do tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto a toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 8. 4. 2021, čj. ZKI PR-O-6/196/2021-5.

[19] Při ústních jednáních účastníci na svých stanoviscích setrvali. Z ústního jednání dne 27. března 2025 se omluvil žalovaný, souhlasil s tím, že bude jednáno v jeho nepřítomnosti, což soud provedl. Při ústním jednání dne 30. října 2025 účastníci a zúčastněná osoba na svých procesních stanoviscích setrvali.

[20] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[21] K posouzení zásahové žaloby týkající se zásahu v minulosti, kde žalobce požadoval konstatování nezákonnosti tohoto zásahu, soud uvádí následující. Tato argumentace je táž, jako v předchozím rozsudku, neboť ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu nebyla nijak zpochybněna.

[22] Podle ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona: *„Dojde-li katastrálnímu úřadu návrh nebo jiná listina pro zápis práv do katastru, vyznačí u dotčených nemovitostí nejpozději následující pracovní den, že práva jsou dotčena změnou. Každý má právo nahlédnout do přehledu doručených návrhů nebo listin.“*

[23] Podle ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona: *„Pro zápis jiných údajů do katastru se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.“*

[24] Podle ust. § 2 písm. g) katastrálního zákona: *„Pro účely tohoto zákona se rozumí ... g) výměrou parcely vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku,...“*

[25] Podle ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona: *„Zápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě ... (a) ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován,...“*

[26] Podle ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky: *„V případě, kdy se změna jiných údajů katastru vyplývající z rozhodnutí vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu dotýká většího počtu vlastníků, postačuje, je-li ohlášení změny učiněno kteroukoliv z dotčených osob v postavení vlastníka. Obdobně se postupuje v případě, kdy je ohlášení doloženo listinou, vztahující se na všechny vlastníky, kterých se ohlašovaná změna dotýká.“*

[27] Podle ust. § 92 odst. 4 stavebního zákona: *„Po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci doručí jde-li o stavby podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby.“*

[28] Před samotným jednotlivým posouzením žalobních bodů soud nejprve zdůrazňuje, že v tomto soudním řízení nehodnotil, a ani nemohl (stejně jako žalovaný), jakékoliv možné zásahy do věcných práv účastníků, neboť k tomu nemá v tomto řízení

dostatek pravomoci. Soud zvažoval, zda žalobu na nezákonný zásah neodmítnout jako celek, když žalobcem vymezený zásah nespočívá v žádném vydaném rozhodnutí, které by zasahovalo do právní sféry věcných práv žalobce. Nakonec soud dospěl k závěru, že postup žalovaného může být zásahem v tom smyslu, že ač se jím do věcných práv nezasahuje (a ta se postupem katastrálního úřadu nijak nemění), představuje zákonem stanovený postup, který má odraz v katastru nemovitostí, proto by vůči němu měla být možná obrana před soudem. Vzhledem k tomu, že katastrální úřad v tomto postupu žádné rozhodnutí nevydává, lze podle názoru soudu dospět k závěru, že jeho postup může být zásahem ve smyslu ust. § 82 a násl. soudního řádu správního.

[29] Tento svůj právní názor zdejší soud zastává i po opakovaném zrušení jeho rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, byť usnesením ze dne 13. června 2024 žalobu odmítl. Je tomu tak proto, že podle názoru soudu se žalobce jinak bránit postupu žalovaného jako vykonavatele veřejné správy nemůže bránit. Může sice vyvolat správní řízení podle ust. § 36 katastrálního zákona, jak naznačoval Nejvyšší správní soud v prvním kasačním rozsudku, takové řízení však nevyčerpá postup katastrálního úřadu tak, jak byl v tomto případě proveden, což uvedl Nejvyšší správní soud v druhém kasačním rozsudku. Postup, který je možný podle ust. § 36 odst. 4 katastrálního zákona, míří na chybné údaje, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměry parcel. O takový postup se podle názoru soudu v této věci nejedná, neboť k žádnému omylu při vedení či obnově katastru nedošlo, ani k nepřesnosti. O tom pak svědčí i rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 19.1.2021, čj. OR-1160/2020-101, kterým byl návrh žalobce pravomocně zamítnut. Předmět postupu katastrálního úřadu zde byl takový, že k žádosti třetí osoby provedl na základě potvrzení souladu geometrického plánu stavebním úřadem rozdělení parcel, tím došlo k novému stanovení parcelních čísel, a tím tak k rozdělení pozemků. Tento postup se tak opírá o pravomocné rozhodnutí stavebního úřadu a žádost třetí osoby, kdy žalovaný provedl rozdělení pozemků podle tohoto rozhodnutí stavebního úřadu a na základě geometrického plánu. O chybu či nepřesnost se tak nejedná, jedná se o postup, kdy jsou pozemky žalobce nově rozděleny (jsou jim přiřazena nová parcelní čísla), a to postupem, který iniciuje osoba jiná, než knihovní vlastník.

[30] Takový postup nemá žádný odraz v tom, že by knihovní vlastník mohl uplatnit proti němu nějaké své námitky či nesouhlas (v případě, kdy se nejedná o chybu či nepřesnost). Ač se jedná o evidenční údaje, kterými se do věcných práv vlastníka nezasahuje, tyto údaje mohou být v nesouladu se skutečným stavem, resp. mohly být změněny na základě chybného podkladu a stav v katastru tak nemusí odpovídat stavu skutečnému. Soud je přesvědčen, že proti takovému postupu musí mít přímo vlastník možnost se věcně bránit a uplatnit svá stanoviska. To mu však neumožňuje platná a účinná právní úprava, která vlastníka uvědomí až o výsledku postupu, aniž by byla možnost tento výsledek nějak přezkoumat z hlediska jeho zákonnosti ve správním řízení. Vzhledem k tomu, že tímto postupem se nemění věcná práva k nemovitosti, nelze využít ani obranu u soudu v rámci občanskoprávního soudního řízení.

[31] Za tohoto stavu má soud za to, že jedinou do úvahy přicházející obranou je zásahová žaloba podle soudního řádu správního. Ač se zcela zjevně nejedná o právní prostředek pro takové řízení vhodný (tím by asi spíš byla možnost obrany v nějakém

správním řízení podle katastrálního zákona, kdy by postup mohl hodnotit k tomu odborně vybavený katastrální úřad), za zákonné absence takového řízení podle názoru soudu nelze jít jinou procesní cestou, než je obecně upravená zásahová žaloba. Jenom v takovém řízení je možné posoudit, zda postup, který katastrální úřad provedl, je v souladu s právem, resp. zda odpovídá skutečnosti. Subsidiaritu zásahové žaloby soud uznává, v tomto případě však jiný právní postup, který by účinně postup katastrálního úřadu o dozápis pozemků přezkoumal, soud nenalezl.

[32] Za této situace tak soud opětovně dospěl k závěru, že obrana knihovního vlastníka proti takovému postupu katastrálního úřadu je jediné zásahová žaloba podle soudního řádu správního. Vzhledem k tomu, že soud má za to, že při postupu podle ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona, je tento postup možný na základě ohlášení nejen vlastníka pozemku, ale i jiného oprávněného, jímž podle názoru soudu v tomto případě bylo ohlášení (návrh) obce Tuchoměřice jako osoby, která k němu přiložila geometrický plán a pravomocné stavební povolení, jímž došlo k rozdělení pozemků, musí mít možnost se vlastník, jehož pozemky byly rozděleny, bránit. Jiné řízení, které by přicházelo v úvahu, soud nenalezl, proto se domnívá, že neexistuje jiné subsidiární řízení nebo postup, které by úspěšné podání zásahové žaloby bránilo.

[33] Při hodnocení obsahu návrhu výroku rozsudku má soud dále za to, že žalobce použil ve věci vhodnou formu stanovení práv a povinností. Tak, jak byl návrh výroku rozsudku formulován, a jak jej soud převzal s drobnou úpravou do výroku rozsudku, se napadá postup žalovaného, kdy výsledkem meritorního rozhodnutí je uvedení stavu v katastru nemovitostí před takovým provedeným postupem. Toho je možné dosáhnout konstatací nezákonnosti provedeného zásahu, a dále přikázání povinnosti žalovanému, aby stav v katastru nemovitostí obnovil tak, aby odpovídal stavu před tímto zásahem. Tím je procesně vyčerpán předmět řízení, jehož výsledkem je odstranění nezákonného zásahu a obnova předchozího stavu.

[34] Soud pak uvádí, že při stanovení povinnosti žalovanému nepřebíral z žaloby tu část návrhu výroku rozsudku, která přímo uváděla čísla parcelní jednotlivých parcel, neboť to podle názoru soudu není potřeba.

[35] Soud pak dále obecněji uvádí, že případný další postup podle týchž ustanovení v budoucnu výrokem rozsudku není nijak ovlivněn a bude záviset na případné další procesní aktivitě k tomu oprávněných osob nebo katastru nemovitostí.

[36] Rovněž soud obecněji uvádí, že postup katastrálního úřadu je možné hodnotit pouze v mezích jeho zákonné kompetence. Nelze tak do tohoto postupu promítat nesouhlas, který mohl být uplatněn v předchozím územním řízení, a k jehož vyřízení je příslušný stavební úřad. V tomto postupu katastrální úřad pouze promítne do katastru nemovitostí předložený geometrický plán, který byl vyhotoven na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, který je pro katastrální úřad závazný. Katastrální úřad nemá žádnou kompetenci, aby takový postup jakkoliv modifikoval, a těmito okolnostmi je při svém postupu vázán. Na druhou stranu do katastru nemovitostí je možné promítnout pouze takový stav, který odpovídá jak příloze územního rozhodnutí, tak geometrickému plánu, který tomuto rozhodnutí (tedy jeho závazné příloze) musí odpovídat. V průběhu soudního řízení bylo

zjištěno, že tomu tak v tomto případě nebylo (jedná se o žalobní bod, který byl uplatněn jako čtvrtý v podané žalobě a který soud shledal důvodný, proto nejprve vypořádá tento žalobní bod, a posléze se vyjádří k dalším uplatněným žalobním bodům).

[37] V důvodném žalobním bodě žalobce napadl rozsah zapsaných jiných údajů do katastru nemovitostí. Tato otázka je podle názoru soudu otázkou skutkovou, nikoliv právní, proto při zpochybnění postupu katastrálního úřadu soud musí tuto otázku posoudit v tom rozsahu, zda k němu má dostatek odborných znalostí. Tak tomu není, neboť se jedná o posouzení postupu, které údaje byly postupem katastrálního úřadu fakticky změněny, což je otázka odborná pro znalce z oboru geodézie a kartografie. Proto při zpochybnění tohoto postupu nelze vyjít ze stanoviska žalovaného, že vzal soulad dělení pozemků v geometrickém plánu s územním rozhodnutím za prokázaný, ale je nutné zjistit, zda zde skutečně tento soulad existuje.

[38] Zároveň soud uvádí, že úkolem znalce není a nemůže být posouzení postupu stavebního úřadu v územním řízení, ale jen a pouze soulad geometrického plánu, který byl podkladem pro postup katastrálního úřadu, s pravomocným územním rozhodnutím (jeho ověřenou grafickou přílohou). Pouze v tomto směru se žalovaný jako katastrální úřad pohybuje. Proto námitky související s posouzením věci v územním řízení nemohou mít při posouzení zásahové žaloby místa, neboť se nejedná o postup, který může ovlivnit katastrální úřad při zápisu jiných údajů.

[39] Z podaného znaleckého posudku znalce ing. Pavla Vašíčka vyplývá, že postup katastrálního úřadu popsany ve shora uvedeném odstavci byl v souladu s právem, tedy že katastrální úřad postupoval podle geometrického plánu, který vycházel z grafické přílohy územního rozhodnutí. Jak bylo shora uvedeno, tato grafická příloha (ust. § 92 odst. 4 stavebního zákona) je pro katastrální úřad závazná a on sám do ní nemůže zasahovat. Z tohoto znaleckého posudku dále vyplývá (odpověď na otázku č. 3 soudu), že jedním z podkladů pro vyhotovení geometrického plánu mohla být grafická příloha územního rozhodnutí ve své digitální podobě. Znalec ing. Pavel Vašíček ve svém znaleckém posudku rovněž uvedl (vzhledem k závěru znalce ing. Václava Kellnera), proč je tento znalecký posudek v daném případě pro shora uvedený závěr nedostatečný (odpověď č. 2 na otázku soudu, tedy skutečnost, že znalec ing. Kellner vycházel z porovnání veškerých hranic, kdy trvalé zábory ohraničují novou stavbu, současně je velmi nepravděpodobné, že by trvalé zábory ohraničovaly každý stavební objekt, proto znalec ing. Vašíček vycházel z vyjádření ověřovatele geometrického plánu ing. Haramulové ze dne 11. 12. 2020, kdy pro výkup pozemků pro stavbu je převzata hranice tzv. trvalého záboru stavby, která určuje přesné ohraničení stavby, pro tento geometrický plán byly ještě převzaty hranice jednotlivých stavebních objektů z důvodů odlišných budoucích nabyvatelů těchto stavebních objektů, kdy ŘSD nemůže vykupovat pozemek pod stavebním objektem, který má shodného dosavadního a budoucího vlastníka pozemků). Znalec ing. Vašíček po tomto zhodnocení dospěl k závěru, že v geometrickém plánu jsou pozemku oddělené nejen podle trvalého záboru, ale i pro vlastnické změny pozemků, čímž došlo k posouzení rozdílných hranic v posudku ing. Kellnera.

[40] Tento závěr je v rozporu se závěrem znaleckého posudku ing. Kellnera ze dne 7. 4. 2021, č. 370. Tento znalecký posudek předkládal žalobce, znalec v tomto posudku

výslovně uvedl doložku podle ust. § 127a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a soudem byl vyslechnut, kde mu před výsledkem byl připomenut znalecký slib. V tomto znaleckém posudku znalec uvedl, že příslušný geometrický plán byl vyhotoven na základě jiného výkresu, nikoliv na základě situačního výkresu (tedy výkresu, který vyhotovil stavební úřad k pravomocnému územnímu rozhodnutí), přičemž v geometrickém plánu nebyl uveden název výkresu, který byl podkladem pro vyhotovení geometrického plánu, a zpracovatel geometrického plánu neuvedl zdroj, podle kterého provedl rozdělení pozemku. Závěr tohoto znaleckého posudku je takový, že zákres průběhu nových hranic se neshoduje se zákresem stavebních objektů a záborů podle situačního výkresu, a že podle tohoto situačního výkresu nebyl vyhotoven geometrický plán, podle kterého postupoval žalovaný. Tento znalec ke svému znaleckému posudku přiložil i soutisky situačního výkresu s katastrální mapou, kde graficky přímo vyznačuje nesrovnalosti, které vedou k jeho závěru.

[41] S ohledem na tento rozpor, na nějž poukázal Nejvyšší správní soud ve svém kasačním rozhodnutí, žalobce navrhl vypracování dalšího znaleckého posudku. Soud tomuto důkaznímu návrhu nevyhověl, neboť v této věci již znalecké posudky byly vypracovány dva, soud stanovil svého znalce, aby odpověděl na sporné otázky, jehož posudek může konfrontovat se znaleckým posudkem, který předložil žalobce, a namísto tak bylo doplnit znalecký posudek, který vypracoval ing. Vašíček, aby případné rozpory byly odstraněny. Vypracování dalšího, tedy již třetího, znaleckého posudku, soud tak považoval za nadbytečné.

[42] Znalec ing. Vašíček doplnil svůj znalecký posudek dodatkem ze dne 12. 11. 2024. Nejprve opravil číselné označení geometrického plánu, které uvedl ve svém původním posudku, čímž má soud za to, že se jednalo o chybu v psaní, která byla doplněním znaleckého posudku odstraněna. K přímé otázce soudu týkající se posouzení podkladů (tedy hlavně zásadní otázky, zda to, co bylo podkladem pro postup žalovaného, tedy geometrický plán a situační výkres, lze dostatečně ověřit), znalec uvedl, že k tomu by bylo zapotřebí řádně označenou projektovou dokumentaci ve všech stupních se zákresem trvalých záborů a v digitální podobě (*.dgn nebo *.dwg), již znalec nedisponuje.

[43] Na základě tohoto závěru znalce soud vyzval příslušný stavební úřad, aby soudu, případně znalci, tyto podklady poskytl. Stavební úřad (Úřad městské části Praha 6, odbor výstavby) ve svém přípisu ze dne 15. 1. 2025 čj. MCP6 0029154/2025, soudu sdělil, že tyto informace (podklady) nemá k dispozici.

[44] Za tohoto stavu dokazování tak soud nařídil ústní jednání, na nějž pozval oba znalce k tomu, aby vysvětlili své metody a reagovali na dotazy soudu s ohledem na rozdílnost závěrů obou znalců.

[45] Při ústním jednání znalec ing. Vašíček v podstatě potvrdil to, co uvedl ve svém znaleckém posudku a jeho dodatku, a k podstatné otázce, jaké podklady byly použity pro příslušný geometrický plán uvedl, že vzhledem k absenci digitálních podkladů od stavebního úřadu to nemůže posoudit.

[46] Znalec ing. Kellner naproti tomu soudu naprosto konkrétně vysvětlil, jak on dospěl ke svému závěru, vysvětlil svou metodu, kterou použil, a která vedla k tomu, že jeho závěr o tom, že příslušný geometrický plán neodpovídá situačnímu výkresu, je odůvodněný. Tím podle názoru soudu bylo výrazně zpochybněno sdělení stavebního úřadu ze dne 6. 3. 2020, čj. MCP6 085988/2020, že geometrický plán odpovídá souladu geometrického plánu s vydaným územním rozhodnutím (jeho situačním výkresem).

[47] Za této důkazní situace je výsledek takový, že zde je znalecký posudek ing. Vašíčka, včetně jeho doplnění, který však jednoznačnou odpověď na jasně formulovanou otázku soudu neposkytuje. Ačkoliv tento znalec obecně uvedl, že vizuální porovnání analogové formy situačního výkresu odpovídá analogové formě geometrického plánu, nebyl znalec schopen (z důvodu absence konkrétní digitální projektové dokumentace, která nebyla soudu ani znalci poskytnuta stavebním úřadem) konkrétně určit, na základě jaké projektové dokumentace byl příslušný geometrický plán vypracován a zda tak odpovídá tato situace situačnímu výkresu stavebního úřadu. V tomto směru znalec soudu na otázku jednoznačnou odpověď neposkytl, jeho odpověď je pouze pravděpodobná a opírá se o vizuální porovnání analogových podkladů (geometrického plánu a situačního výkresu).

[48] Naproti tomu znalec ing. Kellner naprosto konkrétně a jasně odpověděl, že tento soulad je zde výrazně zpochybněn, neboť geometrický plán neodpovídá situačnímu výkresu. Tento znalec konkrétně ve svém znaleckém posudku i vysvětlení před soudem uvedl, jak postupoval, vysvětlil provedenou metodu, kontrolu s příslušnými podklady (katastrální mapou, situačním výkresem, zákresem pozemků, jednotlivé soutisky těchto podkladů). Znalec vysvětlil, že převedl analogové dokumenty do digitální podoby, ty pak dal do stejného měřítka a porovnal pomocí počítačového programu (překrytí). Tímto způsobem, tedy nikoliv pouze vizuálním pohledem, zjistil, že hranice nově zakreslených pozemků neodpovídají ostatním podkladům. Soud tak má za to, že z tohoto znaleckého posudku lze přijmout konkrétní závěr, že postup žalovaného v souzené věci byl výrazně zpochybněn, když nově vytvořené hranice pozemků neodpovídají těm podkladům, z nichž mají vycházet (tedy konkrétně, že geometrický plán neodpovídá situačnímu výkresu). To je závěr, který je pro posouzení tohoto žalobního bodu podstatný.

[49] Důkazní situace v tomto řízení je po provedeném dokazování taková, že znalec ing. Kellner konkrétně uvedl, v čem byl postup žalovaného chybný, resp. to, že geometrický plán, na jehož základě žalovaný provedl rozdělení pozemků, neodpovídá situačnímu výkresu, jemuž musí tento geometrický plán plně odpovídat. Znalec ing. Vašíček sice obecně uvedl, že zakreslená situace vizuálně odpovídá, tento svůj závěr však opíral pouze o vizuální porovnání analogových podkladů, když sám neměl přístup ke kompletní projektové dokumentaci v digitální podobě. Soud tak v tomto výsledku žádný logický rozpor neshledává – znalec ing. Vašíček neprovedl natolik podrobné zkoumání, jako znalec ing. Kellner, včetně změny měřítka a porovnání jednotlivých digitálních podkladů. Proto závěr znaleckého posudku ing. Vašíčka není natolik konkrétní, aby mohl vést ke konkrétnímu skutkovému závěru, který však umožňuje znalecký posudek ing. Kellnera. Tento skutkový závěr tak konkrétně je takový, že postup žalovaného při rozdělení pozemků na základě geometrického plánu neodpovídá situačnímu výkresu stavebního úřadu, s nímž takový postup musí být v souladu. Jak bylo shora uvedeno, katastrální úřad musí plně vycházet v tomto řízení z podkladů stavebního úřadu, neboť postup katastrálního úřadu se

opírá o vydané územní rozhodnutí. Pokud s ním není v souladu, a to bylo v tomto soudním řízení konkrétně zpochybněno, nepostupoval žalovaný v souladu s právem, neboť se odchýlil od situačního výkresu, který je pro tento postup závazný. Otázka, zda a podle čeho vlastně byl vyhotoven geometrický plán, který katastrální úřad při svém postupu využil, je tak otázkou, která nemusí být pro účely tohoto soudního řízení konkrétně vyjasněna. Pro skutkový závěr soudu tak postačí, že postup žalovaného neodpovídal tomu, čemu odpovídat měl. Takový skutkový závěr lze učinit z provedeného dokazování, tedy zejména ze znaleckého posudku ing. Kellnera, který konkrétně uvedl, v čem postup katastrálního úřadu neodpovídal tomu, čemu odpovídat měl, tedy situačnímu zákresu.

[50] Soud tak tento žalobní bod má za důvodný a proto žalobě z tohoto důvodu vyhověl. Ve výroku rozsudku soud reagoval na tento skutkový závěr, tedy konstatoval nezákonnost provedeného zásahu. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásahovou žalobu, tímto výrokem byl předmět řízení před soudem vyčerpán, a soud nebude uvádět, jak by měl dále žalovaný postupovat, neboť mu to v tomto řízení nepřísluší (na rozdíl od řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu).

[51] K dalším žalobním bodům se soud vyjádří, aby vyčerpал důvody podané žaloby, toto vyjádření však není závazným právním závěrem, který by byl pro účastníky řízení závazný. Toto vyjádření soudu odpovídá jeho prvnímu rozsudku, neboť tyto závěry nebyly kasačním rozsudkem Nejvyššího správního soudu nijak zpochybněny.

[52] První žalobní bod není důvodný. V tomto postupu nemůže katastrální úřad vyznačit plombu, neboť takový postup zákon neumožňuje, když ust. § 9 odst. 1 katastrálního úřadu vyznačení plomby upravuje pouze tam, kde u dotčených nemovitostí dochází ke změně práva. K tomu tímto postupem nedošlo, neboť žádné právo, které se k nemovitosti váže, a které katastrální úřad eviduje, měněno nebylo. Nelze ani vycházet z analogie týkající se ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona v tom smyslu, že by i při zápisu jiných údajů bylo nutné vyznačit plombu, neboť přímo znění ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona hovoří o právu. Nelze tak podle názoru soudu výkladem zákona jeho působnost rozšířit tam, kde ji nemá, tedy o vyznačení plomby i tam, kde o právo nejde. Pokud žalobce toto právo spatřoval např. ve svých povinnostech týkajících se daňové zátěže, pak soud uvádí, že zdanění nemovitosti nijak nesouvisí s právem, které je předmětem evidence katastru. Katastrální úřad žádné právo odpovídající se daňové povinnosti neeviduje, není to předmětem katastru, proto nemůže na daňovou povinnost žalobce ani reagovat. Ohledně namítané výměry parcely, pak ta má podle názoru soudu pouze evidenční charakter, a sama o sobě rovněž s žádným právem, které je předmětem evidence v katastru, souvislost nemá. Soud tak uzavírá, že pro analogický postup podle ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona v tom smyslu, že by měla být vyznačena plomba i tam, kde nejde o právo, jehož změna se týká, ale o jinou skutečnost, brání samotné ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona, které je jasné a určuje tento postup pouze tam, kde ke změně práva dochází.

[53] Pokud žalobce namítal, že došlo postupem ke změně výměry parcel, pak žalovaný ve vyjádření k žalobě tento postup srozumitelně popsal jako výsledek zaokrouhlení, s čímž soud souhlasí. V dané věci žalobce namítá, že došlo ke změně výměry parcel v jeho vlastnictví o 1 m² v jeho neprospěch. Pokud parcela parc. č. 2917/38 měla v dosavadní evidenci výměru 5 035 m², a v novém stavu po rozdělení na parcely parc. č.

2917/38, 2917/113, 2917/114, 2974/12 a 2974/13 má součet výměr těchto parcel výměru 5 034 m², pak se jedná o zaokrouhlení, tedy matematickou operaci, kdy došlo k zaokrouhlení dolů u nově vytvořených parcel. Vymezení části zemského povrchu se však tímto postupem nijak nezměnilo, stále se jedná o téže území. K žádnému vyčlenění části zemského povrchu nedošlo. Nemohlo tak podle názoru soudu dojít ani k žádnému porušení veřejných práv žalobce, když po tomto postupu je evidováno stále to, co bylo před tímto postupem.

[54] V dalším žalobním bodě žalobce nesouhlasí s tím, že ohlášení provedla obec Tuchoměřice. Podle názoru soudu takový postup je možný. Vzhledem k tomu, že se nejedná o zápis práva k nemovitosti, ale o zápis jiného údaje, je možné provedení tohoto zápisu na základě i jiného oprávněného, který zároveň je povinen předložit rozhodnutí vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu (ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona), k čemuž v daném případě došlo (jedná se o předložené pravomocné územní rozhodnutí). Zákon tak v tomto případě nevyžaduje, aby takové ohlášení mohl učinit pouze vlastník nemovitosti, ale může tak učinit i jiný oprávněný, pokud ten doloží příslušné správní rozhodnutí. Na to pak navazuje postup upravený v ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky. Vzhledem k tomu, že příslušné územní rozhodnutí se vztahuje i k nemovitostem, jejímiž vlastníky je obec Tuchoměřice, a vzhledem k tomu, že se jedná o zápis jiného údaje, byla obec Tuchoměřice oprávněna takové ohlášení podat, i když neměla věcné právo k nemovitostem žalobce. Tento závěr se uplatní u řízení, které se týkalo nemovitostí, kde měla obec Tuchoměřice vlastnické právo (řízení sp. zn. Z-4947/2020-101). U řízení, kde obec Tuchoměřice žádné vlastnické právo neměla (řízení sp. zn. Z-31930/2020-101), pak soud souhlasí s žalovaným, že toto ohlášení se musí upínat k předmětu věci, kterou v daném případě je územní rozhodnutí a jeho vymezení. Pokud toto územní rozhodnutí upravuje závazně práva a povinnosti souhrnně pro svůj předmět, pak je způsobilé pro podání ohlášení pro kteroukoliv část svého předmětu, tedy umísťované stavby. Stavba byla tímto rozhodnutím umístěna jako celek, proto ohlášení může učinit i vlastník jiné nemovitosti, která sice není předmětem záznamu jiných údajů v konkrétním řízení, ale je předmětem územního rozhodnutí. Podle názoru soudu je tak tomu proto, že předmětem zápisu jiných údajů je právě ono územní rozhodnutí (resp. okolnosti, které z něj vyplývají pro účely evidence jiných údajů v katastru). Pokud je tedy důvod pro postup katastrálního úřadu zápis údajů, které jsou předmětem jiného správního rozhodnutí, které katastrální úřad nemůže nijak měnit, katastrální úřad provede tento zápis i na základě ohlášení vlastníka jiné nemovitosti. Musí se však jednat o vlastníka nemovitosti, která je předmětem konkrétního územního rozhodnutí. V tom případě není zapisováno právo k této jiné nemovitosti (o čemž není sporu, že by musel návrh na vklad učinit držitel tohoto práva), ale jiný údaj, který vyplývá z pravomocného územního rozhodnutí. Jiný údaj se tak vztahuje k vlastníkovi konkrétní nemovitosti, který však již byl pravomocně upraven územním rozhodnutím. Vlastník nemovitosti tak může proti takovému postupu brojit v územním řízení, nikoliv však už ve fázi, kdy územní řízení je pravomocně skončeno, a jeho výsledek je zapisován jako jiný údaj do katastru nemovitostí.

[55] Pokud žalobce odkazoval na ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky, pak podle názoru soudu ve shora uvedeném postupu nemohlo být interpretováno způsobem, který činí žalobce. Územní rozhodnutí, včetně jeho grafické přílohy, může být podkladem pro zápis rozdělení pozemků. Součástí tohoto územního rozhodnutí je po nabytí právní moci

jeho grafická příloha, která byla podkladem pro vypracování geometrického plánu. Žalobcem zmíněný postup podle ust. § 82 odst. 1 stavebního zákona (příslušné rozhodnutí o dělení nebo zcelování pozemků) tak není možné namítat vůči katastrálnímu úřadu, neboť se jedná o postup stavebního úřadu, z něhož katastrální úřad vychází a nemá žádnou zákonnou kompetenci takové řízení vést. Pokud stavební úřad vyšel z toho, že tento postup nebyl nutný, je pro katastrální úřad dostatečným podkladem pravomocné územní rozhodnutí a jeho grafická příloha (zřejmě v dané věci bylo postupováno podle ust. § 82 odst. 3 stavebního úřadu, to je však řízení u stavebního úřadu, které bylo pravomocně ukončeno vydáním územního rozhodnutí). Součástí příslušného pravomocného územního rozhodnutí je tak i tato jeho grafická příloha, která následně je podkladem pro zpracování geometrického plánu a následně jeho zanesení do katastru nemovitostí změnou evidence jiného údaje. Pokud žalobce v žalobě velmi obecně namítal, že měřítko grafické přílohy nemůže být podkladem pro vypracování geometrického plánu, pak soudu není dost dobře jasné, proč by takový postup nemohl být možný, když je jinak poměrně běžný. Žalobce v žalobě toto velmi obecné tvrzení nijak nerozvádí, pouze odkazuje na různé situační plány. Podle názoru soudu všechny tyto námitky byly vyřešeny podáním znaleckého posudku, z něhož soud při posouzení této části žaloby vychází.

[56] Pokud žalobce v žalobě poukazoval na jiná řízení, kdy postupoval tímž způsobem, soud v tomto směru odkazuje na ust. § 2 soudního řádu správního, kdy každý účastník může u soudu uplatňovat pouze porušení svých veřejných subjektivních práv, nikoliv práv jiných osob. Vzhledem k tomu, že shora uvedený postup katastrálního úřadu považuje soud za souladný se zákonem, není odkaz na jiná řízení jiných účastníků, kteří tento postup u soudu nenapadli, za důvodný.

[57] Z téhož důvodu soud nepovažuje za důvodný ani ten žalobní bod, že by tímto postupem byla porušena zásada podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu, konkrétně porušení rovnosti účastníků řízení, když v žalobě tato argumentace není ani nijak blíže rozvedena (tedy v čem konkrétně měla být rovnost účastníků řízení v rovině procesních práv porušena).

[58] K výroku II. tohoto rozsudku je nutné uvést následující.

[59] V průběhu soudního řízení došlo ke změně knihovního vlastníka, tuto skutečnost účastníci řízení ani zúčastněná osoba nepopírají. V době vydání tohoto rozsudku je tak knihovním vlastníkem zúčastněná osoba, proto s ní soud jednal. Jak bylo uvedeno rozsáhle shora, podle názoru soudu možnost obrany zásahovou žalobou v této poměrně nezvyklé procesní situaci musí mít vlastník nemovitosti. Pokud nějaký subjekt vlastníkem není, toto právo již nemá z toho důvodu, že mu nesvědčí vlastnické právo. Proto soud při posouzení druhého návrhu výroku rozsudku, který by žalovanému ukládal povinnost obnovit stav před tvrzeným zásahem, posuzoval podle toho, kdo je v současné době vlastníkem nemovitosti. Tím je zúčastněná osoba, která žalobu nepodávala ani se k ní nijak nepřipojila (naopak z jejího vyjádření plyne, že s ní nesouhlasí). Proto původní vlastník (v tomto řízení) žalobce se již nemůže uložení povinnosti po žalovaném domáhat, neboť podle názoru soudu toto právo náleží pouze vlastníku. Protože bylo zjištěno, že žalobce již v době vydání tohoto rozsudku vlastníkem není, nemůže se tohoto práva domáhat, a z tohoto důvodu soud tuto jeho část žaloby zamítl jako nedůvodnou.

[60] Pro úplnost soud uvádí, že žalobci zasílal přípis, zda chce podanou žalobu po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu nějak upravit, žalobce setrval na tom, že na celé žalobě trvá v tom znění, v jakém byla podána.

[61] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť oba účastníci ve věci měli poměrný úspěch. Žalována byla konstatace nezákonnosti zásahu, v této části žaloby měl úspěch žalobce. Dále byla žalováno uložení povinnosti uvést stav v katastru nemovitostí do podoby před tímto zásahem, v této části byl plně procesně úspěšný žalovaný. Proto soud úspěch obou účastníků je stejný, a za této situace soud rozhodl, že každý z účastníků si ponese své náklady řízení, když každý byl jednou polovinou úspěšný a jednou polovinou neúspěšný.

[62] O nákladech zúčastněné osoby bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť soud této osobě žádné povinnosti neukládal, náklady řízení jí tak nemohly vzniknout.

[63] Vzhledem k tomu, že oba účastníci byli ve věci částečně úspěšní, musí uhradit státu náhradu nákladů řízení, kterými jsou náklady dokazování jednou polovinou (ust. § 148 odst. 1 občanského soudního řádu za použití ust. § 64 soudního řádu správního). Tato náhrada spočívá ve znalečném za podaný znalecký posudek a v náhradě vyplacené znalcům za dostavení se k soudu. Výše znalečného u znalce ing. Václava Kellnera byla stanovena usnesením ze dne 29. června 2022, čj. 6 A 122/2020-75, a činila 2 491 Kč, tato částka byla z účtu soudu znalci vyplacena. Dále se tento znalec účastnil jednání soudu dne 27. března 2025, za to mu byla usnesením ze dne 8. dubna 2025 přiznána výše znalečného 3 041 Kč, tato částka bude vyplacena z účtu soudu v době její splatnosti. U znalce ing. Pavla Vašíčka byla odměny a náhrada stanovena usnesením zdejšího soudu ze dne 26. dubna 2023, sp. zn. 6 A 122/2020, ve výši 10 976,- Kč, tato částka mu byla vyplacena. Dále tvoří náklady dokazování znalečné za dodatek znaleckého posudku ing. Vašíčka a jeho dostavení se k soudu dne 27. března 2025, a to ve výši 4 893 Kč, která mu byla přiznána usnesením ze dne 8. dubna 2025, tato částka bude znalci vyplacena v době její splatnosti z účtu soudu. Celkem tak činí náklady dokazování, které stát platil, částku 21 401 Kč. Jedna polovina z této částky činí 10 700,50 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. října 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu